

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio Septima. Exemptio realis suffragatur etiam colonis & afflictuariis.
Præscriptio adversus Ecclesiam in exactione decimarum quanti temporis
esse debeat. R.P.D. Carllo. Rossanen. Decimarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

De Jurisdictione Ordinarii in Exemptos Erasmi à Chokier. 25
concordant. & facit ad hoc c. licet. extra de decim. & ita determinat glos. in clement. religioſi
vix excolendas eod. tit.

DECISIO SEPTIMA.

Exemptio realis ſuffragatur etiam colonis & affictua-
riis. Praſcriptio adverſus Eccleſiam in exactione
decimarum quanti temporis eſſe debeat.

R. P. D. CARLLO.

Roffanen. Decimarum.

Veneris 24. Maii 1642.

SUMMARIUM.

- 1 Exemptionis privilegium à ſolutione de-
cimarum ubi eſt reale, eximit etiam colo-
nos & conductores.
- 2 Privilegium publicatum praſumitur uſu
receptum.
- 3 Immemorabilia excluduntur eo ipſo, quod
conſtat de initio.
- 4 Solutio decimarum facta per colonos &
affictuarios non praſudicat habenti ex-
emptionem.
- 5 Decimas ne ſolvant affictuarii bonorum
exemptorum, intereſt Domini.
- 6 Praſcriptio adverſus privilegium exemp-
tionis à ſolutione decimarum quanti, tem-
poris eſſe debeat. & num. 7.
- 8 Tempus mota litis ſubduci debet in teſti-
bus ſuper quadragenaria deponentibus.
9 Remiſſoria denegatur, ſi teſtes examinan-
di deberent eſſe antiquiſſimae aetatis.
- 10 Deſertio litis imputari debet ei, qui litem
non movit.
- 11 Ad deſertionis effectum non ſufficit ſola
taciturnitas, niſi ſimul conſtet de non jure
partis.

Postquam reſolutum fuit conſtare de exemptione ad favorem D. Abbatis
S. Mariae de Patiro vigore privilegii Papae Innocentii III. idemque
privilegium eſſe reale, & continere etiam exemptionem à ſolutione de-
cimarum; Reverendiff. D. Archiepiſcopus Roffanen. inſtitit pro remiſſio-
ria, qua probare intendebat, ſe eſſe in quaſi poſſeſſione exigendi decimam
caſei

Eſt inter
recent.
decif. 39.
par. 9.

caſi & recotta, ac vigefimam agnorum & hædorum naſcentium ex ovibus præſpectantibus tam ad diœceſanos, quàm non diœceſanos, paſcentibus in-
 mites ſuæ Diœceſis, nec non decimam & vigefimam omnium ovium & caprarum
 paſcentium intra fines dictæ diœceſis, etiam in bonis dictæ Abbatie S. Martini
 Patiro, pro ut in eadem quaſi poſſeſſione decimandi & vigefimandi articulatam
 fuiſſe ab immemorabili tempore Archiepiſcopos antecellentes, quare ſuper hodi-
 erno particulari dubio, Domini remiſſoriam non eſſe dandam reſponderunt ex di-

1. cium in prioribus deciſionibus, quæ de more ſupponuntur in hac diſputatione,
 ſequitur dicendum, quod ipſa bona ſint exempta, ad eò ut ſicut Abbas de eis non
 tenetur ſolvere decimas, ita neque coloni neque arrendatarii, ſive alii condu-
 res herbarum pro animalibus ibi paſcentibus ſolvere decimas Domino Archiepiſco-
 po teneantur. *Iuxta gloſ. in clem. 1. ver. excolendas verſed nunquid. Et ibi Inſula num.*
14. Final. num. 13. de decim. Abb. in cap. ex parte num. 4. eod. tit. Cyriac. controverſ. 141.
num. 24. Menoch. conf. 286. num. 8. Rota deciſ. 4. de privileg. in antiq. & deciſ. 13. num.
6. par. 2. diverſ. Et conſequenter articulata immemorabilis exigendi decimas cum
 & recotta ab animalibus exterorum depaſcentibus in territorio Abbatiali poſſito ſer-
 vantia probetur de tempore ejuſdem privilegii conſeſſionis, quippe quod præſe-
 rant. & fuiſſe obſervatum apparet ex deductis in tribus præcedentibus deciſio-
 nibus, & ſic dum allegata conſuetudo decimandi non potuit introduci, niſi poſt di-
 ctum privilegium, hinc reſultat initium, quod immemorabilem excludit. *Covarr.*
deciſ. 107. num. 31. & ſui dictum in Majoricen. in auctorum. 11. Aprilis 1639. coram Rev.
D. meo Merlino Decano.
2. Præterea in præjudicium D. Abbatis non relevaret conſuetudo, quod ar-
 rendatarii vel affictuarii, ſive alii exteri animalia conducentes ad paſculandum in
 territorio Abbatie ſolverint decimam D. Archiepiſcopo, quia non potuerunt præ-
 judicare eidem Abbatie, de cujus intereſſe agitur ad l. fin. C. de acquir. poſſ. Gratian.
diſcept. forenſ. cap. 5. num. 7. a. Gigas de penſion. quaſt. 148. num. 4. Rota deciſ. 382. num.
3. verſ. non obſtat. par. 4. diverſ. Iplius enim Abbatialis Eccleſie intereſt hanc decimam
 Archiepiſcopo non ſolvi, quia eò facilius & utilius poterunt territoria ac paſcua ſol-
 vari, ex adnotatis per Macer. var. reſol. lib. 1. reſol. 3. num. 32. & 33. & per Cyriac. contro-
 verſ. forenſ. cap. 22. num. 8.
3. Secundo, quia materia articulata redditur improbabilis, nam eſto quod ali-
 qui præſcriptio adyerſus dictum privilegium potuiſſet induci, ea tamen deberet
 eſſe qua-

Handwritten notes in the left margin, including the number 1111 and other illegible scribbles.

esse quadragenaria, cum versemur in privilegio concessio Ecclesie, juxta text. in cap. 6
 de sententibus, & ibi glos. & DD. de priv. glos. in cap. cum accessissent. ver. meinu videtur, cum
 de notariis perscribentes, de constit. ut. Gaul. lib. 2. observ. 60. num. 12. ver. secundo casu. Gabr
 conf. 162. numer. 3. Rota decis. 704. num. 8. & 11. coram Buratto. Quidquid sit circum- 7
 scripto privilegio, in quibus terminis loquuntur allegati per Monet de decimis cap. 5.
 quest. 4. numer. 102. in contrarium adducti. Cum autem ad probandam quadrage-
 nariam requirerentur testes 128. annorum, subducendo tempus mortis licis de anno 8
 159. ultra annos pubertatis testium, ut fieri debet. Cap. licet de testib. Seraphin. decis.
 76. num. 2. & decis. 1460 pariter sub num. 2. Buratt. decis. 178. num. 8. & ibi Addent. nu-
 mer. 19. inverisimile ac impossibile est, ut fuit dictum in Hispanen. decima- 9
 rum de Ajamonte 27. Junii 1639. coram bon. mem. Provano. Ob quam inverisimili-
 tudinem seu impossibilitatem Rota alias denegavit remissionem, etiam in casu, quo
 testes debebant esse ætatis annorum 88. ut in decis. 266. num. 17 par. 6. rec. & de testi-
 bus 100. annorum extat decis. 235. num. 12. in fine conseq. par. 5. recent. adeo quod etiam
 si sufficeret consuetudo decennalis, adhuc testes deberent esse ætatis annorum 93.
 & consequenter inverisimilis ac impossibilis redderetur ejus probatio ex mox alle-
 gatis.

Nec obstat, quod lis per taciturnitatem fuerit deserta, quia ultra quod pro
 parte Abbatis talis taciturnitas negatur, nec illa ei debet imputari, sed potius Ar- 10
 chiepiscopo, qui litem movit, ut in commissione per eum presentata 14. Maii
 1567. coram bon. mem. Verallo. Summ. num. 3. & postea eam non prosecutus fuit.
 Achill. decis. 7. num. 3. versitem quia ipse litem non moverat. ut lite pend. cessat omnis hæ-
 sitatio ex eo, quod ex decisionibus præcedentibus in causa factis constat de bono
 jure Abbatis, & sic deficit alterum requisitum, quod una cum longa taciturnitate
 concurrere debet ad effectum desertionis, ut bene explicat Achill. in d. decis. 7. num. 11
 7. num. seqq. ut lite pend. & facit Crescent. decis. 17. de probat. & fuit dictum in Tullen. pa-
 rochialis 26. Januarii 1615. coram bon. mem. Cardin. Fabricio Verospio.

Et ita decisum utraque parte auditâ &c.

D 2

DECL-